

Sylwia Wuszkan, Klemens Macewicz, Ewa Jaśko, Marek Bednarek

Gadzowice - Kwiatoniów, gm.
Głubczyce, woj. opolskie. Stanowisko
F

Informator Archeologiczny : badania 18, 67-68

1984

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

CEDYNIA
woj. szczeciński
Stanowisko 2

patrz
wczesne średniowiecze

CHWARZNO, gm. Stara Kiszewa
woj. gdański
Stanowisko 1

patrz
okres wpływów rzymskich

DROHICZYN
woj. białostockie
Stanowisko 9 - "Kozie Rowy"

Konserwator Zabytków Archeologicznych
w Białymstoku

Badania prowadził mgr Lech Pawlata. Finansował WKZ w Białymstoku. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko ciałopalne kultury lużyckiej z okresu halstackiego. Ślad osadnictwa wczesnośredniowiecznego /XII-XIII w./.

Stanowisko usytuowane na szczycie wyniosłego wzniesienia, przy krawędzi urwistego stoku, w odległości 100 m na północ od rzeki Bug. Odkryte zostało w 1914 r. przez Zygmunta Szmita w trakcie budowy zachodniej partii ogrodzenia cmentarza żydowskiego.

Wykopy o powierzchni 80 m² zlokalizowano przy krawędzi urwiska, we wschodniej partii stanowiska, w miejscu przebiegu wzniesionego, obecnie nieistniejącego, ogrodzenia.

W wyniku badań odkryto w zachodniej partii badanego obszaru fragment rozległego bruku kamiennego, miejscami naruszonego przez współczesne wykopy. Natrafiono tu na pozostałości wzniesionego ogrodzenia w postaci dołów po słupach. Na poziomie bruku znajdowały się przepalone kości i fragmenty ceramiki występujące w skupiskach oraz nieliczne półwytwory krzemienne. W północnej partii odkrytego bruku znaleziono paciorek spiralny i 8 ogniwek z płaskiej tarczy brązowej oraz przęślik gliniany. Około 8 m na wschód od bruku znajdował się łukowato biegnący rów otaczający ?? cmentarzysko. Szerokość rowu = 1,3 m, głębokość 0,5 m. Rów wypełniony czarną ziemią ze szczątkami zwęglonego drewna przykryty warstwą zwartego bruku kamiennego. Pod brukiem znajdowały się skupiska fragmentów kilku naczyń. Na zewnątrz rowu odkryto część jamy w profilu nieckowatej, wypełnionej czarną ziemią z dużymi fragmentami zwęglonego drewna.

W warstwie ornej znaleziono kilkanaście fragmentów naczyń wczesnośredniowiecznych z XII-XIII w.

Materiały znajdują się w zbiorach Muzeum Okręgowego w Białymstoku.

Badania będą kontynuowane.

GADZOWICE-KWIATONIÓW, gm. Głubczyce
woj. opolskie
Stanowisko F

Konserwator Zabytków Archeologicznych
w Opolu

Badania prowadzili: mgr Sylwia Wustkan i mgr Klemens Macewicz /autorzy sprawozdania/ przy współpracy mgr Ewy Jaśko i mgr. Marka Bednarka. Finansowali WKZ w Opolu i BDZ w Opolu. Pierwszy sezon badań. Osada wielokulturowa datowana na neolit, wczesny okres epoki brązu, schyłek epoki brązu, okres halstacki, okres wpływów rzymskich i średniowieczny.

Zastęp stanowiska jest rozległy. Obejmuje obszar ponad 50 ha pomiędzy północno-wschodnim skrajem zabudowy osiedla PGR, drogą dojazdową do głównej szosy Racławice Śląskie-Głubczyce.

Prace miały charakter głównie inwentaryzacyjny. Objęły następujące czynności: kontrolę wszystkich rowów drenarskich, wykonanie planu sytuacyjnego i zlokalizowanie odkrytych obiektów, ręczne dokopanie rowów dla uzyskania pełnych przekrojów obiektów i wyeksplorowanie materiału zabytkowego, przebranie hald dla odzyskania zabytków wydobytych na powierzchnię środkami mechanicznymi, wykonanie dokumentacji rysunkowej, opisowej i fotograficznej. Dodatkowo w miarę możliwości wykonano pełną eksplorację 6-ciu obiektów.

Prace wykazały, że największe zagęszczenie obiektów występuje w pobliżu osiedla PGR na obszarze około 6 ha. Pozostałe są silnie rozproszone na całym badanym terenie. Wśród 280 zinwentaryzowanych obiektów wyróżniono 6 neolitycznych, w tym 2 kultury pucharów lejkowatych, 1 kultury pucharów dzwonowatych, 6 obiektów wczesnobrązowych, 2 z okresu wpływów rzymskich i 1 średniowieczny, 258 obiektów wiąże się z osadnictwem ludności kultury lużyckiej. Dla 7 nie uściślono chronologii.

Charakterystyczna jest duża różnorodność odkrytych obiektów, zarówno pod względem ich funkcji, jak i wymiarów, struktury zasypiska zawartości kulturowej. Poza pozostałościami obiektów rdzeczalnych wystąpiły liczne jamy zasobowe, odpadowe, piece, paleniska i słupy. Wśród wyekspolorowanych 6 obiektów, najciekawszym jest jama, na dnie której wystąpił szczątek pieca kopuistego, zawierającego fragment dużych naczyń zasobowych kultury lużyckiej. Nad nim, obok bardzo licznego materiału ceramicznego, znaleziono 49 ciężarków glinianych do krosten, różnych kształtów oraz prawdopodobnie taką samą ilość połączonych. W obrębie tego obiektu wystąpiła

również szpila brązowa z główką rozklepaną i zwiniętą w uszko. Drugim godnym uwagi wyeksplorowanym znaleziskiem była jama kultury pucharów dzwonowatych, w swym wypełnisku zawierająca fragmenty kilku naczyń w tym całą misę oraz mały dzbanuszek z resztką pożywienia.

Materiał zabytkowy wraz z dokumentacją będzie przechowywany w Muzeum Śląska Opolskiego w Opolu.

Kontynuacji badań ratowniczych nie przewiduje się. Zachodzi potrzeba pełniejszego rozpoznania stanowiska badaniami stacjonarnymi.

GĄSKI, gm. Oniewkowo
woj. bydgoskie
Stanowisko 21

patrz
neolit

GORZYCE, gm. Zabno
woj. tarnowskie
Stanowisko 3

Muzeum Okręgowe
w Tarnowie

Badania prowadzili mgr Barbara Szpunar i mgr Andrzej Szpunar. Finansowało Muzeum Okręgowe w Tarnowie. Drugi sezon badań. Osada kultury lużyckiej.

Osada położona jest na płaszczystej wydmie, jednej z całego pasa wydm leżącego na południe od wsi. Stwierdzono na nich występowanie osadnictwa prehistorycznego, głównie kultury lużyckiej.

Na stanowisku nr 3 podjęto badania w związku z grożącym mu zniszczeniem przez powstającą piaskownicę. W 1982 roku otwarto wykop sondażowy o wym. 5 x 5 m na skraju wybierzyska. Odsłonięto szereg niewielkich obiektów: jam, dołków, ślady po prostokątnym domostwie o wym. 4,5 x 3 m, z paleniskiem w centrum.

W 1984 roku kontynuowano badania odsłaniając przestrzeń 1 ara. Wyeksplorowano 19 obiektów, głównie jam zasobowych oraz palenisk. W jednej z jam, na dnie, znaleziono czaszkę ludzką. Materiał zabytkowy to głównie ceramika /fragmenty naczyń zasobowych, płacki gliniane/. Ceramika i przedmioty żelazne /nóż i grot strzały/ pozwalają datować osadę w Gorzycach na halaztycką fazę kultury lużyckiej.

Materiały znajdują się w Muzeum Okręgowym w Tarnowie.

Badania będą kontynuowane.

GROJEC, gm. Oświęcim
woj. bielskie
Stanowisko 1

patrz
neolit

HŁOMCZA, gm. Sanok
woj. krośnieńskie
Stanowisko 1

patrz
okres wpływów rzymskich

INOWROCLAW
woj. bydgoskie
Stanowisko 35

Uniwersytet Im. Adama Mickiewicza
Instytut Prehistorii
Zespół Badań Kujaw
w Poznaniu

Badania prowadził zespół pod kierunkiem doc. dr hab. Aleksandry Cofy-Broniewskiej. Finansował Uniwersytet Jagielloński w ramach programu R, III, 6. Ósmy sezon badań. Osada kultury lużyckiej, osada kultury przeworskiej.

Prace koncentrowały się w południowo-wschodniej strasie osady. Odsłonięto powierzchnię 1,916 m², wydzielając ponad 420 obiektów kultury lużyckiej i przeworskiej oraz bez określonej przynależności kulturowej.

1. Kultura lużycka - 85 obiektów - jam i dołków postępujących, mało charakterystycznych z niewielką na ogół liczbą materiału źródłowego.
2. Kultura przeworska - 280 obiektów, w tym:
  - 11 pochówków zwierzęcych oraz 2 paleniska związane funkcjonalnie z odkrytym w ubiegłym roku późnolateńskim obiektem świątynnym, bądź stanowiące jego daleki kontekst,
  - 5 budynków mieszkalnych typu półziemiankowego,
  - 2 studnie /w tym jedna z zachowaną w parti dolnej zrębową konstrukcją drewnianą/,
  - ponad 30 urządzeń gospodarczo-magazynowych /piec?, paleniska, piwniczki/,
  - ponad 210 dołków postępujących.